

Dagthema: Reisgenoten – 2^e zomerviering

Overweging 29 juli – Bert van der Meer

Lector: Marian van der Meer

“... We bewonderen mensen die standvastig zijn in tijden van paniek, want die doen recht aan de beste versie van zichzelf. Misschien is dát wel de opdracht van vandaag: overwin je angsten en wees de beste versie van jezelf. Want we weten dat angst een slechte raadgever is. Angst leidt tot kleinheid, tot afgunst, jaloezie, tot het stelen van het brood van de ander ...”

Eerste lezing uit ‘De reisgenoten’

Tweede lezing uit Marcus 6:45-52

Openingsgebed

Aan het begin van deze viering mogen wij ons herinneren de belofte die Jezus deed:

Waar mensen in mijn naam bijeen zijn, daar ben ik in hun midden.

Wij zijn hier met velen bijeengekomen om de nabijheid te zoeken van de Eeuwige en van elkaar.

Mogen wij deze ochtend de Eeuwige ervaren.

Dit ene weten wij

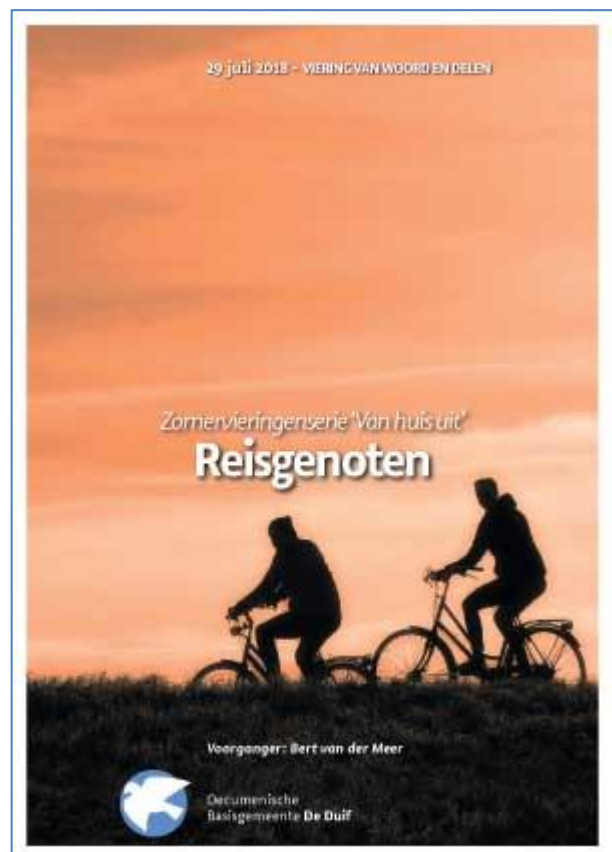
Henriëtte Roland Holst / Tom Löwenthal

Dit ene weten wij en aan dit een houden wij ons vast in de duistere uren. Er is een woord dat eeuwiglijk zal duren en wie 't verstaat, die is niet meer alleen

Welkom en inleiding

Welkom, vandaag 29 juli 2018 in De Duif. Welkom! Jullie zijn allemaal overlevers van een heftige hittegolf, de 25e sinds de start van de meting in 1901 en de 9e sinds het jaar 2000. Jullie waren getuige, of misschien niet, van de maansverduistering van gisteravond.

Samen met Marian ga ik voor in deze dienst. Verder hebben we NN aan de knoppen van de muziek en NN die de tafels en stoelen voor ons hebben klaargezet en Hortense voor de koffie.

Vandaag is de 2e in de zomerserie “Van huis uit”.

Het thema van vandaag is “Reisgenoten” en ik heb, vind ik, een mooie viering voor u samengesteld en ik kan niet wachten om die met u te delen.

We zijn net begonnen met een bekend Duif-lied, maar dat is, tot het slotlied, het laatste bekende lied van vandaag. Ik heb heerlijk gegrasduind op Spotify, op zoek naar nummers die gevoelsmatig en thematisch verwant zijn aan het thema van vandaag. We zingen of luisteren straks naar een lied van Oosterhuis en Oomen “Lied van de grote reis”, een – door het kinderkoor – wat kinderlijk aandoend lied maar, zoals we van Oosterhuis gewend zijn, er zit meer in de tekst dan de eerste indruk. En we eindigen met “van alle vreemde landen is dit land het minst bekend” en dat is een mooie opmaat naar de eerste lezing. Die komt namelijk uit deel 1 van De ban van de ring, “De Reisgenoten” en zoals u weet is dat een wonderlijk verhaal dat begint als een sprookje. We vallen in het verhaal op het eerste moment dat de hoofdpersonen, de vier hobbits die uitblinken in levens-genieten, zich laven aan het bier en zich veilig voelen, terwijl het onveilige tijden zijn waarin ze leven.

Dat ik je mis

Daarna luisteren we naar een lied van Maaïke Ouboter. Ik vind haar een van de dichters van deze tijd. “Dat ik je mis” is een bekend lied van haar. Het gaat over het missen, natuurlijk, van iemand, alleen wisselt het perspectief bij elk couplet. In eerste instantie denk je aan een geliefde die is weggegaan, een relatie die is stukgelopen. Later denk je aan een goede vriend die is heengegaan, een ouder of opvoeder die is overleden. En ze besluit “je blijft heel dicht bij me, maar in mijn hoofd rust je” en dan lijkt het meer een levenskracht, inspirator, een Eeuwige zo je wilt. En misschien omvat degene die ze mist wel alle perspectieven samen.

Het evangelie van vandaag is van Marcus en is ook van een wonderlijkheid die ons voorstellingsvermogen te boven gaat. Het is het vervolg van het bekende verhaal over de wonderbare broodvermenigvuldiging, vijf broden en twee vissen. In ons verhaal wordt over water gelopen, leerlingen in wanhoop, storm en Jezus die de storm tot rust brengt.

Op weg naar mijn lief

Na de communie hebben we een mooi lied van Boudewijn de Groot “op weg naar mijn lief”. Ook dat lied lijkt in eerste instantie te gaan over een geliefde van vlees en bloed, een queeste van een hedendaagse ridder. Maar gaandeweg blijkt de reis de weg te zijn. De weg, de waarheid en het leven. Terwijl ik dit uitspreek begrijp ik voor het eerst die woorden, waar ik het tot nu toe als een slogan beschouwde van welgevormde vroomheid. Maar het is meer dan dat.

Een van de mooiste liedjes die Herman van Veen gemaakt heeft met het Rosenberg trio is “Praat nog wat”. Het is een lief liedje waarin de gitaar steeds de melodie van de zanger echo’t, en zo een muzikaal antwoord geeft op de vraag “Praat nog wat” en “zeg nog wat”. In de tekst en in de echo kun je een reisgenoot herkennen. De eeuwige, een geliefde, een opvoeder, een vriend. Kies wie je nodig hebt, we hebben het er straks nog over in de overweging. Ik wens ons een goede dienst!

Lied van de grote reis

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Er zijn daar oeroude tuinen
waar je in wieden en plukken mag.
Je hoeft er niet heen, maar je mag,
maar je mag niet alleen.

Daar gaat je bootje, het waait,
wie zwemmen kan is beter af
dan wie niet zwemmen kan.
Daar kom je aan, bekaf.

De duinen zwaaien met witte handen
dat je welkom bent.
Van alle vreemde landen
is dit land het minst bekend.

Eerste lezing uit 'De reisgenoten'

Uit: 'In de ban van de Ring' deel 1 - J.R.R. Tolkien

'Wie is dat?' vroeg Frodo toen hij kans zag om tegen meneer Boterbloem te fluisteren. 'Ik geloof niet dat u hem hebt voorgesteld?'

'Hij?' vroeg de waard op fluisterende toon, terwijl hij uit zijn ooghoek gluurde zonder het hoofd om te draaien. 'Ik weet het niet precies. Hij is een van die zwervende lieden – Dolers noemen wij ze. Hij praat zelden, niet dat hij geen bijzonder verhaal zou kunnen vertellen als hij daar zin in heeft. Hij verdwijnt een maand of een jaar lang, en komt dan weer opdagen. Afgelopen voorjaar was hij hier vaak, maar de laatste tijd heb ik hem niet gezien. Zijn ware naam heb ik nooit gehoord, maar hij staat hier in de buurt bekend als Stapper(...)

Frodo zag dat Stapper nu naar hem keek, alsof hij alles wat was gezegd had gehoord of geraden. En kort daarna nodigde hij Frodo met een handgebaar en een knikje uit bij hem te komen zitten.

Toen Frodo naderbij kwam, gooide hij zijn capuchon achterover en gaf een hoofd met warrig donker haar te zien dat al grijs begon te worden, en een paar scherpe grijze ogen in een bleek, ernstig gezicht.

'Men noemt mij Stapper,' zei hij zacht. 'Ik ben erg blij u te ontmoeten, meester... Onderheuvel, als de oude Boterbloem uw naam goed heeft verstaan.'

'Dat heeft hij inderdaad,' zei Frodo stijfjes. Hij voelde zich allesbehalve op zijn gemak onder de blik van die doordringende ogen.

'Welnu, meester Onderheuvel,' zei Stapper, 'als ik u was, zou ik uw jonge vrienden niet zoveel laten praten. Drank, een vuur en een toevallige ontmoeting zijn inderdaad heel prettig, maar, welnu – u bent hier niet in de Gouw. Er lopen hier vreemde lieden rond. Hoewel u misschien vindt dat ik niet veel recht van spreken heb,' voegde hij er met een wrange glimlach aan toe, toen hij Frodo's blik zag. 'Maar er zijn de afgelopen tijd nog vreemdere reizigers door Breeg getrokken,' vervolgde hij, terwijl hij Frodo's gezicht in de gaten hield.

Dat ik je mis

Maaike Ouboter

Je kust me, je sust me, omhelst me, gerust me.
Je vangt me, verlangt me, oneindig ontbangt me
Je roept me, je hoort me, je redt en verstoort me.
Geloof me, berooft me, verstikt en verdoof me.
Je ademt en leeft me, siddert en beeft me.
Vertrouwt me, beschouwt me, als mens en weerhoudt me
Van bozige dromen die op komen dagen
De eenzame vragen van eindig geluk.

Met je krullen als nacht hoe je praat hoe je lacht
Hoe je stem zo dichtbij als een engel verzacht
In mijn dromen doorstromen oneindige leegte
Je remt me, je temt me, je roert en beweegt me
Ik mis je, ik mis je, ik grijp je, ik gris je
Ik wil je, bespeel je, ik roer en beveel je
Om bij me te blijven in donkere nachten
Om niet meer te smachten naar jou

Laat me los ik moet nu alleen
En houd me vast als het nodig is
In gedachten en ik zoek je in alles om me heen
maar al denk ik soms dat het zo beter is
Kan ik het niet helpen dat ik je soms mis

Oh ik smoor je, bevroor je verlos en verloor je
Weg naar een andere plek
Maar ik hoor je
Omarm je, verwarm je, ik zie en ik voel je
Ik aai je, ik streel je, ik knuffel en kroel je
Je rijdt me begrijpt me, verwacht en misleidt me
Het schrikt me soms af hoeveel ik op je lijk nu
M'n glimlach mijn tranen, m'n liefde, mijn beleven
Het spijt me van alles, kom help en bevrijd me

En laat me los - ik kan het alleen
Maar houd me vast als het nodig is
In gedachten en ik vind je in alles om me heen
Maar al denk ik soms dat het zo beter is
Kan ik het niet helpen dat ik je soms mis

Ik kus je, ik sus je, ik doof en ik blus je
Je blijft heel dicht bij me, maar in mijn hoofd rust je

2e Lezing - Marcus 6:45-52

Meteen daarna gelastte hij zijn leerlingen in de boot te stappen en alvast naar de overkant te varen, naar Betsaïda; intussen zou hijzelf de menigte wegsturen. Nadat hij afscheid van de mensen had genomen, ging hij de berg op om er te bidden. Bij het vallen van de avond was de boot midden op het meer, en hij was alleen aan land. Toen hij zag dat de leerlingen door de hevige tegenwind maar nauwelijks vooruitkwamen, hoe hard ze ook roeiden, liep hij tegen het einde van de nacht over het meer naar hen toe, en hij wilde hen voorbijlopen. Toen ze hem over het water zagen lopen, dachten ze dat hij een geestverschijning was en ze schreeuwden het uit. Ze hadden hem allemaal gezien en raakten in paniek. Maar hij sprak hen meteen aan en zei: 'Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang.'
Hij stapte bij hen in de boot en de wind ging liggen. Zijn leerlingen waren helemaal van hun stuk gebracht. Ze waren niet tot inzicht gekomen door wat er met de broden was gebeurd, omdat ze hardleers waren.

Overweging

We hebben het vandaag, in het kader van de vakantie, over reisgenoten. Een reisgenoot kan zijn iemand met wie je vast op reis bent, met wie je de vakantie uitstippelt, voor wie je zorgt, die voor jou zorgt, je geliefde, een gezinslid, familie of een goede vriend of vriendin. Een reisgenoot is evengoed iemand die even bij je is als je op reis bent. Zo was ik eens alleen op fietsvakantie in Frankrijk. Het was laat in de middag, het was warm, ik was moe, haast uitgeput, ik was op zoek naar een camping maar ik had geen idee waar ik was en hoe lang ik nog zou moeten fietsen. Een wielrenner kwam naast me fietsen en sprak me aan. We wisselden een paar woorden en hij zei: “ga maar achter me fietsen”. Dat deed ik en de eerstvolgende kilometers gingen snel voorbij. Op een gegeven moment zei hij: “in dit dorp is een camping als je daar naar rechts gaat” en hij wees vooruit. Ik bedankte hem, de weg splitste en hij vertrok. Dat was een welkome reisgenoot!

En een reisgenoot is ook diegene van wie jij weet op wie je kunt vertrouwen, die jou kent als geen ander, die jou steunt als je dat nodig hebt, die de bron is van ons bestaan en tegelijk ongrijpbaar, vluchtig en soms onzichtbaar.

De reisgenoten

In het wonderlijke verhaal uit “De reisgenoten” van Tolkien, de eerste lezing, maakten we kennis met Stapper, iemand die Frodo, de hoofdpersoon, waarschuwt. Even later geeft hij de reizigers een cadeau – zijn informatie – en hij zegt erbij “maar je moet er wel voor betalen”. En die “betaling” betreft dat hij meegaat met de groep. Ja, het is een bijzonder boek, dus als ik hiermee je interesse heb gewekt, dan raad ik je zeker aan het hele boek te lezen.

In de Duif zeggen en zingen we vaak “elkaar behoeden en doen leven” en behoeden is wat Stapper doet. Hij herkent het gevaar waar de Hobbits zich nog niet van bewust zijn, besluit dat hij degene is die hulp kan bieden en handelt. Zo’n reisgenoot kun je gebruiken, al zou ik me net als Frodo zeker niet meteen op m’n gemak voelen bij zo iemand.

Dan het evangelie

Vóór het verhaal van vandaag was er al het een en ander gebeurd. Jezus is bedroefd om de dood van Johannes de Doper en zocht naar een plaats om alleen te zijn en Jezus en de leerlingen stappen in een boot. Mensen in de steden kwamen het echter te weten en volgden hem over land. Toen hij uit de boot stapte, voelde hij medelijden en met hen en genas hun zieken. Het is dan al laat en wat volgt is de geschiedenis van de wonderbare broodvermenigvuldiging, vijf broden en twee vissen. Het verhaal dat we vandaag lezen komt direct daarna: Jezus stuurt ook de leerlingen weg en gaat de berg op om te bidden.

Als jij iets schokkends meemaakt, tot wie richt jij je dan? Kun je je voorstellen dat je alleen wilt zijn, om tot jezelf te komen? Ik kan me er veel bij voorstellen. Je wordt geconfronteerd met een verlies van iemand dichtbij, die je zag als je wegbereider. Dat is rouw, verdriet. En je vraagt je af welke betekenis dat voor jou heeft. En welk effect het heeft op jouw leven. Je voelt je kwetsbaar. Jezus ging de berg op.

Lopen over water

De leerlingen zijn bij het vallen van de avond midden op het meer. Aan het einde van de nacht, dat is dus uren later, was Jezus kennelijk van de berg afgedaald en zag dat de leerlingen niet vooruit kwamen door de harde wind. Dan loopt hij over water naar hen toe. Ik heb me afgevraagd hoe dat kan. Daar kwam ik niet uit.

Toen heb ik me afgevraagd waarom de evangelist dat heeft opgeschreven. Hij was een mens zoals wij, die leefde met Jezus. Hij leefde niet in een tijd van overvloed. Nee, aan van alles was gebrek, zeker aan rollen om op te schrijven, inkt en aan mensen die konden lezen en schrijven. En ze waren geen koningen of keizers, dus ze hebben veel moeite moeten doen

om dit op te schrijven. Die moeite hebben ze gedaan om betekenis te geven aan het leven van Jezus én aan hun eigen levens.

Waarom dan? Was dit een poging in de overtreffende trap van spectaculair? Zijn we eerder geneigd om iets ongelofelijks te geloven dan iets dat dichterbij ons staat? Of moeten we dit overdrachtelijk zien en moeten we ons concentreren op de leerlingen. Zij kwamen niet aan land door de harde wind en raakten in paniek. Jezus kwam tot hen en bracht hen tot bedaren, de wind ging liggen en ze roeiden naar de kust.

Symbolisch duiden

Misschien moeten we het symbolisch duiden: Jezus gaat de berg op om tot zichzelf te komen en de storm, tegenwind en paniek die de leerlingen doormaken symboliseert de strijd die Jezus levert. En het moment dat hij, biddend tot God, tot zichzelf komt, het einde van de nacht, dus de duisternis, is het moment dat de storm gaat liggen.

Nog even de laatste zinnen van het evangelie: “Zijn leerlingen waren helemaal van hun stuk gebracht. Ze waren niet tot inzicht gekomen door wat er met de broden was gebeurd, omdat ze hardleers waren.”

Dat gaat over de leerlingen en ook over ons, als we het verhaal over de broodvermenigvuldiging en het lopen over water niet kunnen duiden.

Ieder van ons, zoals we hier zitten, kent tijden van paniek, dat je bang bent, dat je niet meer weet of het ooit goed gaat komen, of erger: dat je zeker weet dat het nooit meer goed komt. Toen mijn broer plotseling overleed was ik ontredderd, kon zijn dood niet begrijpen, duiden en inzien wat dat voor mij voor betekenis zou kunnen hebben.

Naarmate je een dergelijk zware schok vaker meemaakt, raak je minder in paniek, denk ik, omdat je groeit in ervaring en zelfvertrouwen. Je weet dat als je vasthoudt aan wat je weet en aan wie je vertrouwt dat het goed zal komen. Nou ja, weten is teveel gezegd, want je weet het niet, maar je gelooft het wel. En dat is de kern: je geloof is wat je redt.

Bange wezens

In ons diepste wezen zijn wij, mensen, bange wezens. Bang om alleen te zijn, bang om achtergelaten te worden, bang om honger te hebben, bang om het niet goed te doen, bang om bedreigd te worden, bang om ziek te worden, bang om pijn te hebben, bang om dood te gaan.

Ons antwoord daarop is te geloven dat er iets is dat groter is dan wij en dat ons leidt. “Aan hem die ons geschapen heeft en leidt” begint de opening die Jos ooit schreef. De kunst is om ons daarop te verlaten als we bang zijn. Als we een grote hongerige menigte zien die gevoed moet worden. Als we in een storm op een meer zijn. Als een naaste van ons overlijdt. Als je ziek wordt. Als je bang bent.

We bewonderen mensen die standvastig zijn in tijden van paniek, want die doen recht aan de beste versie van zichzelf. Misschien is dát wel de opdracht van vandaag: overwin je angsten en wees de beste versie van jezelf. Want we weten dat angst een slechte raadgever is. Angst leidt tot kleinheid, tot afgunst, jaloezie, tot het stelen van het brood van de ander omdat je zelf honger hebt, terwijl je je ook kunt afvragen hoe je meer broden kunt krijgen zodat je beiden te eten hebt.

Bill Clinton

Het een-na-laatste woord is aan Bill Clinton, die vrijdagavond bij Eva Jinek werd geïnterviewd. Hij zei tenslotte: “De meeste mensen die geleefd hebben, hadden niet de keuze over wat ze met hun tijd deden. Ze moesten werken om te leven, hun gezin onderhouden, anderen ondersteunen, ze hadden geen keus. Nu hebben veel mensen een

beetje of veel controle over wat ze met hun tijd doen. Waarom zou je die tijd besteden aan het afbreken van dingen als je ze ook kunt besteden aan het opbouwen? Liever iets doen waarmee je je inzicht vergroot dan iets waarmee je je macht vergroot voor heel even, maar je ook dommer maakt. Houd de grote lijnen in gedachten, dan komt het wel goed met ons.”

Misschien lukt het ons niet meteen om op water te lopen, maar ik hoop dat ik u hiermee in elk geval zwemles heb gegeven.
Moge het zo zijn!

Stilte gevolgd door muziek

Chopin: Nocturne No 2 in E flat, Op 9

Maria Joao Pires

Geloofsbelijdenis

Ik geloof dat ik nooit alleen loop
op de weg die mij voert naar later.
Ik besef dat al mijn lotgenoten Godgenoten zijn.
Ik beloof daarom niet alleen van mijzelf uit te gaan,
maar ook proberen zal door andere ogen
Gods horizon te zien, daar waar de hemel
de aarde raakt en alles één wordt.
Ik erken dat dood en onrecht, strijd en onmacht,
verdriet en pijn ook mijn verantwoordelijkheid zijn.
Ik geloof dat God het lijden niet wil,
maar vrijheid wenst, geluk en vrede.
Ik geloof dat Hij daarom de volledige Mens heeft gezonden
die groter is en sterker is dan wij.
Die ons liefhad en leed,
die stierf en opstond uit de dood, om te bewijzen
dat God met ons altijd zal doorgaan.
Omdat Zij het werk dat ooit begonnen is niet loslaat.
Amen.

Maarten Maarten (*instrumentaal*)

Rosenberg Trio

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

Hoewel al jaren weg, bleef je hier toch.
Soms was je een herinnering
die binnenin in leven bleef,
soms was je nergens,
want het duister ingegaan,
van ons vandaan.

Hoe wij hier staan,
omdat we willen denken aan hoe jij er was,
we willen zijn als jij,
met jou erbij en ons aaneen.

Wij zijn hier echt, we denken jou,
we delen woorden, zeggen brood

en even zijn wij samen één.

Daarom steeds weer in dankbaarheid,
een dronk op jou, op ons, op straks,
als je weer komt – je bent er al,
want altijd hier, altijd nabij, altijd bij haar, bij hem, bij mij.

Nodiging

Jezus daagde zijn leerlingen uit om te geloven dat er buiten hun menselijke angsten een God was die altijd in hen geloofde, in tijden van rust en in tijden van angst. Dat de Eeuwige een reisgenoot is die ons bijstaat, een steun en toeverlaat. Wij weten dat we bij tijden angstig kunnen zijn, dat ons dat allemaal wel eens gebeurt. En dus reiken we elkaar de hand en delen we dit brood en deze wijn. Het brood en de wijn zijn het symbool van het leven dat we delen met elkaar en met de Eeuwige. Het is voor iedereen die hier is, wie je ook bent, wat je ook gelooft, waar je ook vandaan komt. Voor jou.
Komt dan, want alles is gereed.

Hij is bij je, je reisgenoot

Breken en delen van brood en wijn

Op weg naar mijn lief

Boudewijn de Groot

Op weg naar mijn lief
ging ik langs warme huizen
waar bandeloze vrouwen me aanbaden
maar waar ik ze ook streelde
ik kon maar niet vergeten
dat ik op weg was naar mijn lief

Ze zei: laat je niet verleiden
maar kom in mijn armen
want tot het einde der dagen
heb ik je lief

Op weg naar mijn lief
kwam ik bij koele meren
waar roekeloze maagden zich in baadden
maar hoe ik ze ook zag wenken
ik moest er steeds aan denken
dat ik op weg was naar mijn lief

Ze zei: laat je niet verleiden
maar kom in mijn armen
want tot het einde der dagen heb ik je lief

Op weg naar mijn lief
trok ik door verre landen
waar mannen zonder ogen voor me baden
waar moeders zonder kinderen naar me staarden
waar kinderen zonder moeder, zonder hoop en zonder huis naast me bezweken
waar huizen zonder ramen, zonder daken zonder mensen brandden in de nacht

Waar alles tevergeefs was, zonder kracht
Alleen de rijken en de sterken
Alleen de legers en de kerken
Alleen de macht
Maar ik moest trachten te ontkomen
want ik had me voorgenomen
dat ik op weg was naar mijn lief

En toen ik eindelijk thuiskwam
was mijn lief zo wijs en zacht
Ze zei: laat je niet misleiden
hier in mijn armen
maar ga naar al die landen
help eerst de allerkleinsten
en tot het einde der dagen heb ik je lief

Het Rijk der Hemelen

Liselore Gerritsen

Onze Vader die in de hemel zijt
geef mij een plek op aarde waarvan de naam mij heilig is,
een koninkrijk dat mijn huis is,
een plek die mijn spelend kind ruimte wil geven, waar dan ook.

Geef mij een plek waar het koren groeit voor mijn brood,
waar de wind in de bomen en het vuur in huis
vergeving van alle schuld is,
zoals ook ik vergiffenis ben voor dat stukje aarde
dat zonder mij braak zou liggen;
een plek die mij niet in verzoeking leidt;
die mij verlost van angst.

Praat dan wat

Herman van Veen

Soms gaat alles mis
en dan doe ik toch jouw huis weer aan
soms gaat alles mis
maar kan ik weer bij jou naar binnen gaan

Praat dan wat, zeg dan wat
jij blijft toch degene in wie ik geloof
praat nog wat, zeg nog wat
en wil ik weer eens weg, hou je dan doof

Jij weet alles al
weet het voor mijn allereerste woord
vreemd ... de stilte hier
geeft me het gevoel dat je me hoort

Praat dan wat, zeg dan wat
jij alleen toch kent mijn andere kant
praat nog wat, zeg nog wat
jij alleen weet raad als het schip strandt

Praat nog wat, zeg nog wat
jij bent de enige die ik vertrouw

praat nog wat, zeg nog wat
als er nog troost bestaat, is die bij jou
want jij bent het enige
waar ik op bouw

Actie en informatie

Slotlied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

A: Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem,
uw evenbeeld.

K: Volk dat in duisternis gaat,
mensen met stomheid geslagen,
het zal geschieden, zegt Hij,
dat zij weer glanzen als nieuw.

A: Van licht en stem zult Gij ons maken,
uw evenbeeld.

K: Niet meer beklemd en verdeeld,
niet meer in woorden gevangen,
één en gekend en bevrijd,
eindelijk mens zal ik zijn.

A: Van licht en stem zult gij ons maken,
uw evenbeeld.

K: Daar staat de stoel van het recht,
daar zal staan de tafel der armen,
dan is de dag van het lam,
"Zie, Ik kom haastig," zegt Hij.

A: Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem,
uw evenbeeld.

Zegenbede

Aan het eind van deze viering wil ik de Eeuwige vragen om ons te zegenen
De Eeuwige is vóór je om je de juiste weg te wijzen.
Hij is achter je om je in de armen te sluiten en te beschermen tegen gevaar.
Hij is onder je om je op te vangen wanneer je dreigt te vallen.
Hij is in je om je te troosten als je verdriet hebt
Hij omgeeft je als een beschermende muur, wanneer anderen over je heen vallen.
En hij is boven je om je te zegenen
Zo zegene hij jou vandaag, morgen en alle dagen van je leven
Amen